

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

**EOI GANDIA
CURS 2025-26**

Índex

A. ASPECTES ORGANITZATIUS	1
1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat.....	1
2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats	1
3. Calendari de reunions.....	3
4. Calendari de recollida de notes	4
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic	4
6. Sessions d'estandardització departamental	4
6.1 Responsables de les sessions	5
6.2 Calendari de les sessions.....	5
7. Proves Unificades de Certificació (PUC)	5
7.1 Administració de les proves escrites. Organització dels tribunals en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita	5
7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals	6
B. Aspectes curriculars	7
1. Introducció	7
1.1. Marc legislatiu	7
1.2. Justificació	9
1.3. Contextualització	10
2. Currículum dels nivells.....	12
Nivell B2	12
Nivell C1	21
Nivell C2	32
3. Distribució temporal de les unitats didàctiques	50
Nivell B2	50

Nivell C1	51
Nivell 1C2	54
Nivell 2C2	55
4. Orientacions didàctiques	57
4.1 Metodologia general i específica de l'idioma	57
4.2. Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge.....	59
5. Avaluació	64
5.1 Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació	64
5.2 Avaluació dels cursos formatius	90
6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials	91
7. Foment de la lectura	92
8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació	96
9. Recursos didàctics.....	98
10. Activitats culturals complementàries.....	99

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat

El Departament de Valencià està compost de tres membres: Francesc Cerveró, Elija Lutze (cap de departament) i Sara Brotons Vidal. Atenent el fet que no comptem amb suficients membres, no tenim coordinacions de nivell.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

El Departament de Valencià oferirà diversos grups curriculars i modalitats. A continuació els exposem juntament amb el professorat que els imparteix:

B2

- Presencial: 1 grup (Francesc Cerveró)
- Distància: 1 grup (Sara Brotons)

C1

- Presencial: 1 grup (Francesc Cerveró)
- Distància: 1 grup (Sara Brotons)

C2.1

- Distància: 1 grup (Elija Lutze)
- Intensiu: 1 grup (Elija Lutze)
- Presencial: 2 grups (Sara Brotons i Francesc Cerveró)

C.2.2

- Presencial: 1 grup (Sara Brotons)

- Distància: 1 grup (Elija Lutze)
- Intensiu: 1 grup (Elija Lutze)

A més d'aquests cursos curriculars, se n'ha oferit un de complementari d'Iniciació al Valencià per al nivell A2.1. Aquest curs s'ofereix com a alternativa a un curs curricular complet (de 120 hores), atès que aquest no ens està permès d'impartir a hores d'ara, per tal d'assegurar a la població nouvinguda interessada a iniciar-se en el coneixement i l'ús de la llengua pròpia la possibilitat d'aprendre-la. Per tant, ens orientem en el nivell A1 del *Marc europeu comú de referència* i el currículum oficial del nivell A2 (Decret 242/2019); ara bé, tenint en compte el nombre d'hores dels cursos formatius (60 hores), aquest curs se centra particularment en l'oralitat (la comprensió i la producció orals). Així doncs, els objectius són que l'alumnat aprenga a:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, etc.).
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla.

3. Calendari de reunions

El calendari estipulat de reunions de departament és el que exposarem a continuació:

- 12 de setembre
- 17 d'octubre
- 7 de novembre
- 5 de desembre
- 16 de gener
- 6 de febrer
- 6 de març
- 17 d'abril
- 8 de maig
- 26 de juny

Ara bé, cal ressaltar que existeix cert grau de provisionalitat respecte a les dates exactes per qualsevol imprevist o circumstància que pot provocar-ne l'ajornament. Tot i això, se celebrarà una reunió al mes, llevat de les dates pròximes a les PUC, en què és possible que n'hàgem de convocar més d'una.

4. Calendari de recollida de notes

Tant en els grups extensius (incloent-hi els cursos que s'imparteixen a distància) com els intensius de B2, C1, C2.1 i C2.2 es faran dues recollides de notes, més una prova final d'aprofitament per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés. En els grups extensius es faran les recollides següents: una al gener (parcial) i l'altra al març-abril (parcial), amb la final a partir del dia 13 de maig de 2026. En el cas del curs intensiu de C2.1 se'n faran una al novembre (parcial) i una al desembre (parcial) i una altra (final) al gener; en el cas del curs intensiu de C2.2 se'n fa una al març (parcial), una a l'abril (parcial) i una altra (final) al maig.

A més de les dates suara esmentades, en el cas dels cursos no conduents a les PUC (això és, del nivell 1C2), entre el 22 i 29 de juny hi haurà una convocatòria extraordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna de les destreses.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic

El departament es comunica a través del correu corporatiu@edu.gva.es.

6. Sessions d'estandardització departamental

A més de les sessions d'estandardització intradepartamental també en realitzarem d'interdepartamentals perquè creiem que són necessàries per a tindre un coneixement global dels criteris que adopta cada departament de l'escola i per poder aprendre'n entre tots. Aquestes sessions interdepartamentals es realitzaran en les dates prèvies a les PUC i serviran com a complement a les del Departament de València i hi comptarem, sempre que siga possible, amb el personal d'altres departaments que ajudarà amb l'administració i avaluació de les PUC de valència.

6.1 Responsables de les sessions

El responsable de les sessions serà el cap de departament, que s'encarregarà de cercar i proveir a la resta de membres del departament proves reals fetes per examinands tant de producció oral com de producció escrita i de les dues modalitats de mediació.

6.2 Calendari de les sessions

Es realitzaran dues sessions departamentals (als primers dos trimestres), així com una d'interdepartamental al tercer trimestre (abril-maig). Concretament, el calendari (subjecte a canvis eventuais) previst per a les sessions departamentals és: 9 de gener i 24 d'abril. La sessió interdepartamental dependrà de la disponibilitat del claustre.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

7.1 Administració de les proves escrites. Organització dels tribunals en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita

Les proves escrites es reben en les dates assenyalades per Conselleria, hi ha un recompte d'exàmens i es guarden en les caixes de seguretat fins al dia de la prova oficial.

Pel que fa a l'administració i l'avaluació de les proves, el nombre de correctors i personal de suport dependrà del volum de matriculats així com de la disponibilitat de companys d'altres departaments que ens hi puguin ajudar (atesa la modificació de la normativa de les PUC de 2024 ençà per la qual no comptem amb ajudants de secundària), arran de l'elevada ràtio personal del departament - examinands de les PUC, que no permet la correcció amb només els membres del departament. Així, si atenem la legislació actual (article 37 de l'Ordre 34/2022, quant a les tasques generals de suport, i punt 6.4 de les instruccions d'inici de curs, pel que fa a l'assistència de professorat d'altres idiomes en

les proves orals), la direcció del centre haurà de posar a disposició del Departament de València professorat d'altres idiomes. Conseqüentment, en saber-se el volum de gent matriculada, tractarem d'incorporar un nombre major o menor d'ajudants perquè tot dependrà de la quantitat de gent inscrita.

Una vegada tinguem els fulls de respostes de les proves esmentades, passarem a la distribució equitativa d'exàmens entre el nombre total de correctors que siguem per tal d'arribar, sempre que siga possible, a una doble correcció de cadascuna de les proves.

La convocatòria de les proves de certificació es publica anualment en el DOCV i en la pàgina web corresponent de la Conselleria d'Educació. També, en la pàgina de l'Escola, es penja una "guia del candidat" en la qual l'alumnat pot obtindre informació més detallada sobre aquest tema.

7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

La convocatòria de les proves orals es publicitarà amb suficient antelació tant en la pàgina de l'Escola com en els panells que hi ha disposats en el centre. S'hi explicitarà, a través de noms i cognoms truncats, tant el dia com l'hora a la qual hauran d'acudir els examinands. La gent que s'examine acudirà a l'aula d'espera el dia i hora indicat on estaran disposades les instruccions de la prova. A continuació, se'ls farà una crida perquè acudisquen a l'aula de preparació, on hi haurà sempre un professor, i se'ls lliuraran les fitxes de la producció i de mediació oral; ací s'hi estaran el temps que dispose la normativa per a poder preparar-se la prova. En passar, almenys, els minuts estipulats, passaran per parelles (o, eventualment, per trios o a soles) a un tribunal.

Pel que fa al nombre de tribunals, aquest dependrà del volum d'examinands així com del nombre de personal existent (els tres membres del departament més companys ajudants que puguem fer d'interlocutors en la prova). Es disposaran dos correctors per tribunal i la prova serà enregistrada.

B. Aspectes curriculars

1. Introducció

En les últimes dècades s'ha anat accentuant la necessitat dels ciutadans d'aprendre llengües estrangeres i de les persones nouvingudes (d'Espanya i de l'estranger) d'aprendre les llengües oficials. Institucions públiques com escoles, instituts i escoles d'adults, així com les facultats de filologia i els departaments de traducció i interpretació, ensenyen idiomes des de diferents perspectives, complementàries entre si. Però les EOI són la principal institució a Espanya que forma els alumnes en el domini instrumental de les llengües i que ofereix, a més, una certificació oficial en tot l'Estat. Aquesta responsabilitat ha impulsat l'administració nacional i l'autonòmica a actualitzar en els darrers anys el marc legislatiu que regula la nostra activitat.

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial que estableix la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: bàsic, intermedi i avançat i aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se subdivideixen, alhora, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2 (aquest últim es divideix en dos cursos).

1.1. Marc legislatiu

Per a l'elaboració de la programació didàctica del Departament de València d'esta Escola, s'han seguit els preceptes legals fixats en:

A) Legislació general

- Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- Reial Decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establitz per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educ

ació.

- Ordre 3/2019, de 2 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'estableix la distribució geogràfica de les escoles oficials d'idiomes i es regulen les seccions i altres ubicacions per als seus ensenyaments.
- Resolució de 3 de maig de 2023, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen les seccions i altres ubicacions de les escoles oficials d'idiomes per al curs 2023-2024.

B) Organització i funcionament

- Resolució de 30 de juliol de 2025, de la Secretaria Autonòmica d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2025-2026.
- Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- Ordre 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

C) Currículums

- Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

D) Avaluació

- Reial Decret 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de

Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

- Ordre 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

E) Proves de certificació

- Resolució de 5 de febrer de 2025 del director general de Centres Docents, per la qual s'establixen el calendari i el procés d'inscripció i matriculació per a la realització de la prova unificada de certificació (PUC) a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, corresponents a la convocatòria 2025.

1.2. Justificació

El valencià és la llengua pròpia de valencians i valencianes, una de les senyes d'identitat d'aquesta actual comunitat autònoma i antic regne; és, per tant, un patrimoni comú que cal promoure i impulsar entre tota la societat. Per tant, la nostra funció com a docents de valencià ha de ser aconseguir que l'alumnat procedent d'altres països o d'altres comunitats s'hi integre des del punt de vista sociolingüístic i lingüísticocultural, alhora que hem de dignificar també aquesta llengua oficial entre aquelles persones procedents del País Valencià, a les quals es va vetar durant generacions l'accés a la llengua, prohibint-ne l'ús en l'escola i tants altres àmbits públics i de prestigi, motiu pel qual, encara ara, el valencià es troba en una situació de subordinació lingüística al costat de l'altra llengua oficial, el castellà; per tot això, cal fomentar especialment l'adquisició de la llengua escrita i culta a aquest col·lectiu. Ací és on el Departament de València té una doble funció a realitzar, pel fet de ser un centre públic i oficial destinat a l'ensenyament per a adults que ofereix tant formació com certificació.

Per la nostra part, la programació es planteja com una eina per guiar l'actuació docent per tal que l'alumnat assolisca l'esmentada competència plurilingüe. La finalitat última és que esdevinga un instrument flexible que ens permeta adaptar-nos a la diversitat inherent del nostre alumnat i, alhora, possibilitar l'objectiu general esmentat. Així doncs, aquesta programació assenyala els continguts curriculars per nivells; la temporització de

les unitats; unes orientacions metodològiques que menen a una praxi docent centrada en l'alumnat, que fomenti el component estratègic i la seua autonomia; els criteris d'avaluació i autoavaluació, tant de l'alumnat com de l'actuació docent; les mesures d'adaptació per a alumnat amb necessitats especials; les activitats complementàries; els materials i els recursos disponibles, etc.

1.3. Contextualització

L'EOI de Gandia forma part de la xarxa d'escoles oficials d'idiomes de l'Estat espanyol, una institució pública, única en el context europeu, que ofereix la possibilitat de rebre formació en idiomes al llarg de tota la vida i a diferents nivells, segons les necessitats dels ciutadans, i que permet obtenir-ne una titulació oficial.

Les EOI depenen de les corresponents conselleries d'Educació de les comunitats autònomes i les seues ensenyances estan regulades per la normativa aprovada pel Ministeri d'Educació i les dites conselleries, seguint les recomanacions del Consell d'Europa.

L'EOI de Gandia es va crear el curs 1987-1988 (Decret 170/1987, de 26 d'octubre, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual es creen les Escoles Oficials d'Idiomes d'Alzira, Gandia i Elx). Actualment compta, a més, amb aulari a Cullera, a Sueca i a Oliva, on s'impartixen alguns dels idiomes. Als aularis no s'imparteix valencià.

Pel que fa a l'alumnat inscrit en els cursos de valencià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Gandia es caracteritza fonamentalment per un grau elevat d'heterogeneïtat. Primerament, aquesta es desprèn de la diversitat pròpia de l'alumnat adult quant a formació, edat, interessos, gustos, etc. D'una altra, també deriva dels motius diferents pels quals s'introdueix a les nostres aules. Evidentment, la màxima del personal docent del Departament és, en la mesura de les nostres possibilitats, l'adaptació i la personalització de l'ensenyament en tots els possibles supòsits.

Segons el MECR (2001; 2017), la finalitat última de l'ensenyament d'idiomes és l'adquisició d'una competència plurilingüe. Aquesta es caracteritza per l'eficiència en la pràctica comunicativa i, també, per l'apreciació del valor de les diferents llengües i les cultures que vehiculen. En aquest sentit, s'ha de concebre que el valencià forma part del

patrimoni lingüístic i cultural del nostre territori, i esdevé una mostra de la diversitat lingüística.

Tot plegat fa que siga una eina d'integració social i cultural d'una part del nostre alumnat, que prové d'altres països o d'altres zones de l'Estat espanyol. En aquest sentit, el professorat del Departament prenem consciència d'aquest valor i de les necessitats particulars d'aquesta mena d'aprenents. Així doncs, la nostra praxi docent se centra a treballar a partir d'un aprenentatge significatiu, a fer ús de la gramàtica pedagògica, a aprofitar tot el cabal de coneixement de l'alumnat (coneixements enciclopèdics, de la llengua materna, d'altres llengües, etc.), etc. D'altra part, com a llengua cooficial, el valencià és també un instrument de promoció professional, ja que el seu domini és requerit per a formar part de la funció pública. Així doncs, un percentatge bastant elevat del nostre alumnat parteix d'una motivació extrínseca que pretenem que esdevinga motivació intrínseca a partir de la nostra praxi docent. Per aquest motiu, des del Departament advoquem per la utilització de metodologies actives, un ensenyament centrat en l'alumne, la introducció del component lúdic a l'aula, etc.

2.Currículum dels nivells

Seguirem el decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, desenvolupat a partir dels aspectes bàsics fixats en el Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre. Cal parar atenció a la mediació com a cinquena destresa, ja que en l'esmentat Reial decret així ho estableix i també es contempla en el Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües com a activitat de llengua. La Conselleria d'Educació, Cultura i Esport ha publicat els currículums dels cursos que imparteix el Departament en el decret 242/2019 (DOCV del 7.11.2019) i es detallen en les pàgines següents:

Nivell	Pàgines
B2	46920-46937
C1	46938-46954
C2	46955-46972

Així mateix, els continguts lingüístics es detallen en les pàgines següents:

Nivell	Pàgines
B2	47411-47414
C1	47415-47421
C2	47422-47431

Nivell B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb

usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Competències de l'aprenent

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i

que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguén expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

Continguts corresponents

Gramàtica

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa. Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.
- Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.
- Conjuncions i altres connectors.

- Complementos pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu com a subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens, pluralia tantum.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de jo / mi / tu darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.
- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom en en funció de CN. Pronoms en, hi en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítiques.
- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.

- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció que i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de de, la i el. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demonstratius. Demonstratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.
- Adjectius indefinits. Distinció entre res, gens i cap.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi.
- Concordança del participi del perfet d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfet d'indicatiu, perfet de subjuntiu, imperfet de subjuntiu, plusquamperfet de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.
- Expressió de futur: futur perfet, condicional, condicional compost.
- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfet de subjuntiu, plusquamperfet d'indicatiu i futur perfet.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.

- Necessitat: caldre + que + present de subjuntiu; caldre + que + imperfet de subjuntiu; pronom personal + caldre + infinitiu. Obligació: hauria d'haver + participi; hauria hagut de + infinitiu. Permis: fer res (condicional) + que + imperfet de subjuntiu; condicional. Possibilitat: potser que + subjuntiu; potser, a la millor, a veure si + indicatiu. Voluntat: voler + que + present de subjuntiu; voler + que + imperfet de subjuntiu; decidir... (de) + infinitiu.
- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius.
- Anar (imperfet d'indicatiu) a + infinitiu. Iteratiu: re + V.
- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb ser. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en -ment dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (exactament, més o menys, només, justament, precisament...)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.
- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació.
- Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.
- Organització i progressió de la informació.
- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (així mateix, a més a més, de la mateixa manera...), contraargumentatius (al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...), justificatius (a causa de / que, a fi que / de, atés que...).
- Consecutius (de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...).
- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...); de seqüenciació temporal (per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a acabar); de digressió (per cert, a propòsit de, no oblidem que...); per a reprendre el tema (com deia, així doncs, doncs bé...); de reformulació (dit d'una altra manera, millor dit...); de recapitulació (resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...).
- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.

- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- Mots crossa.
- Significat

Locucions i frases fetes d'ús habitual

- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari habitual.
- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.
- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

PRONÚNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens

defonètica sintàctica.

- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*allarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patronstonsals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació ihiat.
- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en *-iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet i de l'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.
- Confusió de vocals *a/e, o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lliges, vulgues/volgues*).
- Síl·labes tòniques, síl·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b, v, l, l·l, ll, h, s, ss, c, ç, z, j, g, tj, tg, x, tx, ig*.
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, l·l, ll* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar, Bel·lloc, capplà*); grafies dobles amb sons diferents (*suggerió, accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet, setmana, cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb, camp, dalt, ment; ment, ambelles*); emmudiment de la sen plural sacabats en *-x* (*apèndixs*).
- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g, g; ç/c, c; c/q, q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.
- Convencions: majúscules i minúscules.

- Abreviatures, sigles i símbols més usuals.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punt suspensiu i parèntesi.

Nivell C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Competències de l'aprenent

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i

independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.
- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals

que puga tindre.

Continguts corresponents

GRAMÀTICA

Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura. Discurs cohesiōat o discurs segmentat. Economia de llenguatge.
- Conjuncions. Funcions de connexiō intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinaciō o de subordinaciō.
- Conjuncions de coordinaciō: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives.

Observacions sobre les conjuncions de coordinaciō: copulatives (*i*, *ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *sigablancosiganegre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverb *mentre*, i entre *sinó* i *sino*).

- Conjuncions de subordinaciō: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinaciō: la no-elisiō de la conjunciō *que* (*Demanem als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs. *D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunciō *doncs* (*no hevingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliqués*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i *quan* (*com més sucre, més dolç*).
- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suaresmentats.

Nom

- Derivaciō.
- Flexiō de gènere i nombre del substantiu. Alternança -e, -o, -u/a (*pediatre/a, ateu/a*). Substantius abstractes acabats en -or (*amargor*).
- Comparaciō amb altres llengües (*elsafores, eldeute*).
- Casos especials de flexiō de nombre (*sofà- sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).

- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms fem en insd'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural (*clavoguera, altri, hom*).

Pronom

- Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* a tòn, pronom relatiu tònic (*de qui, del qual, amb qui, amb la qual, en què, en el qual, aquè, al qual, amb què, amb el qual*), relatiu adverbial (*on, en què, en la qual, per on, pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa, cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals, l'autoritat moral de la qual*).
- Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que* (*que bo, que verd*). Exclamatiu *com* (*Com juga de bé, lateu a filla!*). Remarques: aparició de la conjunció *que* (*Quin fred que fa!*), quans'accentua *què* (*Em va preguntar què volies, que on aneu?*), usos de *per què, per a què i perquè* (*Vinc perquè m'expliques perquè estàs enfadat*).
- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
- Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a animats. Relatiu possessiu.
- Pronoms indefinits (*algú, ningú*).
- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós, de vosté* i de *vosaltres*, la forma *nos* (*Nos, Jaume!*), usos de *jo* i *idemi*, usos incorrectes d'*elli* i *ella* per a objectes inanimats.
- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades i lides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a cafè, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom. Remarques sobre usos acceptats o inadeguats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles. Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació. Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'hafaltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*.

Remarquessobreel complementdirecte: participiconcordat, casosenquèel pronom *ho* substitueix un complement directe. Remarquessobreel complement indirecte: *li, els* combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li hi* (*l'hi compra* / *li'l compra*, *lahi compra* / *lil compra*). Remarquessobre l'atribut. Remarquessobreel complement derègim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals. Remarquessobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.

- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús del'article davant del infinitiu.
- Presència i absència del'article (*par artaula*, *vin drà dime cres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i* i *u* a tones.
- Quantificadors. Numerals i quantitatius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans. Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions i decimals. Multiplicatius (*quàdruple*, *sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, qüern, centenar*). Quantitatius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitatius (*gens, cap ires; qualssevol; tothom; mateix*).
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació del'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *a + més + adverb + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de determinacions amb hiatodiftong creixent (*promiscua-promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bondia*). Pluraliatantum (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació del'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobrehome, vella amiga-amigavella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança del'adjectiu amb el nom.

- Adjectius possessius.
- Demonstratius indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatius (*tant se val, tant me fa*).
- Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera).
- Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segon la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *lluir* segons el model de conjugació (*el sol llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.
- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu:

confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu i va precedit de la preposició *a* (*Acallar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*vacaure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, -ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it/ -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat i sigut*).

- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o

amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu del infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estemnos, esteu-vos; però estigues, estiguem, estigueu*).

- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre que* + subjuntiu), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt agut*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.
- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*.
- Ús de dos adverbis omesos acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament; caminava tranquil·lamenti lenta*).
- Usos de *bé, malament, ben i mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*).
- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*apocapoc, com a màxim, a tot testirar*).
- Distinció d'*a* i *en* (*a mitja vall, a l'alt i a baix; dins, fora, endins, enfora*).
- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés, l'endemà, després, ahir* i *abans d'ahir*.
- Usos genuïns de *res, cap, gens, mai, ningú, en lloc, tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doblenegació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).
- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complementos possibles d'una preposició: nom, sintagma nominal, pronom, oració i infinitiu, oració finita (*no sé perquè ho dius*), adverbis, adjectius i sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a, de, en, amb, per*. Preposicions compostes *des de, per a, fins a, cap a, coma*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.

- Locucions preposicionals (*a través de, en contra de, a causa de*) i preposicions habilitades (*viatelemàtica, dins l'armari*).
- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ell i sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*. Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre* i *sota, vora, ultra, vers, envers* i *devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, acòpi de, en compte de, enmig de*.

DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual (pressuposicions, sobreentesos, inferències ocertes, grau de matís, ironia).
- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres i motlles textuais.
- Elements para-textuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).
- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema-solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoc.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connectors d'acord amb tres

nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.

- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Dominid' un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **deguta*, **com...*). Connectors de contrast: adversatiu i concessius (ús genuí de *però*, calcs del castellà com ara **permolt que*, ús apropiat d' *altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos de proclisi a l'interferència (*apocapoc*, *quanta*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlles.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia, cohiperonímia.
- Polisèmia.

- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

Derivació de paraules

- Mecanismes de formació del lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).
- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.
- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Sufixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

PRONÚNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Sil·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.

- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*el shomes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*ellleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronomen *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e / o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dénia, però, València*).
- Pronunciació que evita assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies del'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).
- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies del'estàndard (*distingir, projecte, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.
- Consonantisme: ròtiques laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que evita la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*políticoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francès-francès, conèixer-conéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*). Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *de, per* i *ca*.
- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferriçar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules

amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).

- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació /·l·en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil-* + *l* (*il·legal, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpte, excepció, compte, comte, conte*).

Homòfons i parònims de les nasals (*també/tanbé*).

- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia h:

usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*)

- Cultismes amb inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).

- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*). Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tan-tant*).

- Regles avançades de la grafia i dels usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avís*).

- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).

- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, menejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* al·l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).

- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*)

- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent, cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).

- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.

- Modificacions de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls, portar-los, els porta*).

Nivell C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Competències de l'aprenent

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e., estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.

- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna reliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

Continguts corresponents

GRAMÀTICA

Oració

- Oració coma unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives i exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
 - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
 - Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
 - Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb del'oració principal/verb del'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.
- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* coma conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran segons*

arriben). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que* / *mentre que* i l'adverb *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions il·locucionals conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions a raiques sol·literàries (*àdhuc, car, ja, sia, no gens menys, puix, puix que...*).

Nom

- Nom substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster/fustera, sergent/sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdie scivils*). Plural amb-
sen paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en-
x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpes, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*un seinstens, els Cagatatxes, els Borbons, els Borja, els Pitarch*). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts i tòtics. Formes i ús. Distinció entre jo i mi. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modestia (*nosaltres per jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ell mateixos, si / ell mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.

lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).

- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torred'en Domènec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
- Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació.

Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable*).

Usos abusius dels demostratius (*Notinccotxei *aquest és imprescindible*).

- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
- Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb saoses (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*cada terra fa sa guerra*).
- Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*). Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, quèrni...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-*...), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).
- Indefinits cultes *mant, qualche, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que i hi ha quic* amb plurals d'algú.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatius (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*ungreu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteris bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, car abassa*).

- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu ambafixos: *arxi-(arximilionari), re-(regraciós), -èrrim(ubèrrim)*.
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals.

Verbs

irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat).

Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*. Usos atributius i usos locatius.

- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu–futur; imperfet del subjuntiu–condicional; plusquamperfet del subjuntiu–condicional perfet).

- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).

- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n/anar, seure/asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).

- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).

- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents

complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia* / *S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà*.)

- Formes no personals. Usos i restriccions.

- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús del'article quan expressa una acció (**noli agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar per atemorir, insertar per inserir, reflexar per reflectir*).

- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director*

general.), copulatiu (**Vacauretopant la cara contra el rastell.*), formes velaritzades del ger

undi(**caiguent*, **visquent*, **ploguent*).

- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment* / *dormint*, *ixent* / *eixint*, *examinand* / *examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure:cuit* / *cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit* / *ofert*, *reblit* / *reblert*).
- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure* / *treure*, *nàixer* / *néixer*, *sig* / *sigui*, *haguessen* / *haguessin*, *patix* / *pateix*) i amb l'ús (*alçar-se* / *llevar-se*, *llavar* / *rentar*, *anar* / *vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes* / *serveixes*, *servisca* / *servezca*, *sigut* / *estat*, *cullga* / *culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament*, *fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filar prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitatius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poch àbil*); adverbis demostratius *aquí*, *allí*, *allà*; adverbis preposicionals *dins*, *damunt*, *després*; adverbis amb funcions diverses *així*, *ahir*, *encara*, *ja*, *prompte*, *en jorn*; locucions adverbials *alabala*, *de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anembé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parlagens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement* ho sabran; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *Nom'hohavi endit.*); adverbis textuals (*Primerament* els vaig explicar la teoria de la conspiració).
- Limitacions en el text del ús dels adverbis en *-ment* alternança amb locucions adverbials (*desobte* / *sobtadament*, *de bades* / *de franc* / *gratuïtament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo* / *bonament*, *en resum* / *resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament*, *dalinianament*...). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida*, *entavida*, *en savida*.
- Construccions superlatives *al màxim de*, *al mínim de*, *al millor que*, *al més prompte* / *aviat possible*...

- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més queu o calla*); amb verbs de temore en modes subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que*, *finisque* i *abans* (*Canvia't abans que el steuscosins novinguen. No vindrà fins que no acabe. Canvia't abans novinguen el steuscosins*). En oracions amb *ningú*, *res*, *gens*, *cap*, *enlloc*, *mai*, *tampoc*, *en ma vida*, *ni un*, *ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu...*). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú*, *res*, *gens*, *cap*, *mai*, (*no ningú/ningú, no res/res, no gens/gens, no cap/cap, no mai/mai*). Partícules *pas*, usos literaris més generals.
- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament* i *exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus*), *(a) tothora* (*Tothora és al bar*), *en jorn* o *d'hora* (*Arribarà en jorn / d'hora*) l'endemà (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt*), *suara* (*fa poca*), *tostemps* (*sempre*), *ultra mesura* (*en un grau excessiu*). Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).
- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores* / *a les hores*, *ahora* / *a l'hora*, *en l'aire* / *en l'aire*, *potser* / *potser*, *sobretot* / *sobretot*, *en lloc* / *en lloc*...

Preposició

- Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions.

Preposicions àtones

itòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.

- Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).
- Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*).
Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*Not eniares a dir. No trobava cap idea*

adesenvolupar).

- Contextos amb coincidència de dues preposicions a tones. Contraccions (**En comptes d'alumnat, dis-ho al professorat/En comptes de dir-ho alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia desconfia d'ells. Confia en ells si ens desconfia*), sense preposicions (**Volipotfer-ho/Volfer-hoihopotfer*), amb el nucli del sintagma comú (**La democràcia és el govern de les persones/La democràcia és el govern de les persones ipera les persones*).
- Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, adespit de, per morde...*).
- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents (*Pe dreguer, 20 de juny de 2018*).

DISCURS

- Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa.
- Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
- El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.
- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: model si és coherent.

Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de

contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinència.

- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdques).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: derivació i referència i desentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).
- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i díxi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia, hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments). Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema. Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'un adigressió, recuperació del tema.
- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum i recapitulació.
- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).
- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar al·l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la

sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, i indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; ceder el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions detractament: usos dels pronoms *tu, vosté* o *vos*; ús de *nosaltres* per jo.

- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes

de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punt suspensiu. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús dels signes de puntuació. Signes per introduir incisos: gradació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaismes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en la llengua tges d'especialitat. Camps semàntics: sinònims, antònims, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.

- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes. Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en el llenguatge d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinònims, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes.

smes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.

- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia.
- Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoc...

Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.
- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: delexicalització, d'elisió sintàctica i denominació i metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir* / *endormiscar-se*, *ferrer* / *ferreter*, *ferreteria* / *ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Sufixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica i

sufixos tònic i àton), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.

- **Nominalització.** Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratius (*políticastre*), noms escol·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofi-
cio o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bel·lesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantall*).
- **Adjectivació.** Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius derivats d'adjectius: adjectius de adjectivals (*rogenc*), de adjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (*altíssim*); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).
- **Verbalització.** Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agrejar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).
- **Adverbialització.** Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporal o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons, a rossegons*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.

- Paraules amb les vocals so/e obertes i tanques que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epèntesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics dels principals varietats geogràfiques.
- Grups sonors *dins*, *fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia x. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la s i de la r en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la*, *diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre*, *saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articulatori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia a/e d'alguns formants cultes (*astigmatisme*, *arterioesclerosi*). Alternança o/u, i/e en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli*, *món / mundial*, *línia / alinear*). Compostos i derivats amb e de suport o sense (*infraestructura*, *reeixir*, *hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar*, *antiguitat*, *bambolina*, *emparar*, *ciment*, *sarbatana*). Paraules invariable sacabades amb –us (*lapsus*, *porus*, *rictus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint*, *voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la e d'acord amb la pronunciació (*anglés/anglès*, *café / cafè*, *comprén/ comprèn*, *seté/ setè*, *conéixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*al·lèrgia*, *eczema*, *cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia*, *Marràqueix*, *Èsquil*), paraules d'ús general (*avar*, *letargia*, *libido*, *olimpíada*, *període*, *pneumònia*, *tèrmit*, *xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig*, *després-demà*, *cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els toponims.

pònims no adaptats (*Curriculum vitae, faraday, Los Angeles*). Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig/càstic, imbecil/imbecil, políedre/poliedre, xòfer/xofer*). Formes i usos del l'accent diacrític.

- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reina*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / trair*). Casos de concurrència de dièresi en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, argüia*). Cultismes acabats en -*tatitzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.

- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).

- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, la IBM, l'NBA, l'UJI, l'AVL, la UGT, d'UGT*). Apostrofació i contracció en topònims i pròprios adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols... (*del Comtat, al Caire, als Ports, a l'Escorial, al'Havana, d'El Temps, d'Elspilars de la Terra, de Hawaii, de €, el Na₂O*).

- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la bil·labial. Pseudoderivats (*avortament / abortió, devia / dèbit*). Compostos amb cap-, prop- (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-, ps-, pt-, ts-* al principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, pterosaure, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia, Anvers*). Duplicació en sons d'oclusives (*addicció, posttònic, suggestió, sang glaçar*). Mots cultes o complexos (*apotecma, molibdè, tungstè*).

- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, parasíntesi, preselecció, semisuma, sobreseïment, assentar, pressentir, ressuscitar, transsudació, psicosocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, Ignasi, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*).

- Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics (*Xàtiva, caixa, feix, xiquet, panxa, cotxe, Elx, cartutx, jove, germà, projectar, platja, fetge, mig, roig*). Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).

- Consonants laterals. Paraules amb -l final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb -ll final i derivats (*cristall / cristalleria / cristal·lí, gall / gallina / Gàl·lia, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb l- inicial (*labial, labor, lacrimal, lacustre, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i

tl(*motle/motlle, ametla/ametlla, vetla/vetlla*).

- Consonants nasals. L'anil·l·m davant de *f* i *r* (*èmfasi, trumfo, somriure, panfigo, confit, conrear, Enric*). L'anil·l·m en posició final de paraula (*caiman, divan, dron, rom, tarquim*). Aplecs-*mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-*

en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, summe, annals, sexenni, escamnar, memotècnia, gnom, gnosi*).

- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, correferència, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, trirrem, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar, sabre, crebantar, orquestra*).

- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hàmbster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*ha, ha ha ha, hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de *lah* (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*). Homòfons i parònims amb hisense (*ala/hala, aprendre/aprehendre, hom/om, ostatge/hostatge*).

- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fet històric singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...

- Usos de l'aletrada, la cursiva, la versaleta i la negreta.

- Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escriptura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

Els continguts necessaris per a aconseguir la competència lingüística comunicativa del curs estrebllaran tenint com a base les unitats corresponents del manual de cada curs (en cas d'usar-se un manual). A més a més, s'utilitzarà material divers per a ampliar-ne el contingut, a fi d'assegurar el compliment del currículum.

Nivell B2

Primer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
1	Relacions personals i socials, descripcions de persones	● El correu electrònic ● El text descriptiu ● La mediació oral	● Vocalisme ● Gènere dels substantius ● Repàs de la conjugació verbal
2	La llar i l'entorn	● Els registres ● La mediació escrita ● La instància	● Síl·laba, diftongs, tònica i accents ● Determinants ● Repàs de la conjugació verbal
3	Menjar, dietes i restaurants	● La recepta ● El diàleg ● La mediació escrita	● Dièresi ● Pronoms febles (1). Funció ● Repàs de la conjugació verbal
4	Salut (física i mental) i malaltia, esports	● L'entrada de blog ● El text instructiu ● Donar i demanar consells	● Apostrofació, contracció i guionet ● Pronoms febles (2) ● Repàs de la conjugació verbal
5	Treball i relacions professionals	● L'entrevista de treball ● El currículum ● La carta de motivació ● La mediació oral	● Consonants oclusives ● Pronoms febles (3) ● Repàs de la conjugació verbal

Avaluació parcial primera: mitjan gener

Segon trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREEN- SIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
6	Viatges, transport i turisme	- La reclamació - La presentació oral - La mediació escrita	- Consonants alveolars - Pronoms febles (4) - Repàs de la conjugació verbal
7	Cultura i espectacles	- La ressenya - El diàleg (II) - La mediació oral	- Palatals (1) x i tx - Pronoms febles (5) - Repàs de la conjugació verbal
8	Mitjans de comunicació i xarxes socials	- La carta al director - La mediació escrita - El diàleg (III)	- Palatals (2) g i j - Combinació de pronoms febles - Imperfet de subjuntiu
9	Política i societat	- L'informe - La mediació oral - La conversa formal	- Lletres l i l·l i els grups ll, tl i tll - Quantificadors

Avaluació parcial segon: març/abril

Tercer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREEN- SIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
10	Ciència i tecnologia	- L'article d'opinió - La mediació escrita - La declaració pública	- Signes de puntuació - Preposicions - Formes no personals del verb
11	Medi am- bient (na- tura, flo- ra, fauna, clima)	- El text narratiu - La mediació oral - El text expressiu	- Conjuncions - Relatius - Perífrasis verbals
12	Educació i llengua	- La presa de notes - La mediació oral - L'anècdota	- Els sons del valencià - Adverbis - Veu passiva

Avaluació final: final de maig

Nivell C1

Primer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPRENSIONS, PRODUCCIONS I MÈDIAS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
0	Presentació	● El monòleg (presentació)	● Avaluació diagnòstica ● Errades freqüents
1	Relacions socials i personals	● L'oració ● El missatge	● Sí·l·laba ● Accent i dièresi
2	Habitatge, llar i entorn	● El paràgraf ● La carta informal, el correu electrònic i el blog	● Vocalisme ● Consonantisme
3	Món del treball	● La carta formal	● Apostrofació i contracció ● Guionet ● Article
4	Alimentació i dieta	● Article d'opinió	● Possessius ● Flexió del nom i l'adjectiu
5	Temps lliure, oci i viatges	● La coherència ● L'assaig	● Morfologia i sintaxi verbal (1)

Avaluació parcial primera: mitjan gener

Segon trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPRENSIONS, PRODUCCIONS I MÈDIAS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
6	Mitjans de comunicació	● L'adequació ● El resum	● Morfologia i sintaxi verbal (2)
7	Salut, cures físiques i assistència social	● El text instructiu	● Pronoms forts i febles (1)
8	Cultura i activitats artístiques	● El debat	● Pronoms forts i febles (2)
9	Activitats comercials i	● Anuncis i publicitat	● Pronoms relatius ● Pronoms interrogatius i exclamatius

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
	transaccionals		
10	Educació i formació continuada	El currículum	Numerals, quantitatius i indefinits

Avaluació parcial segon: abril

Tercer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
11	Economia, indústria, ciència i tecnologia	El text periodístic	Preposicions
12	Medi físic i clima	La narració	Conjuncions
13	Entorn sociocultural i polític	L'article de divulgació	Adverbis

Avaluació final: final de maig

Nivell 1C2

Primer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPRENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
0	Llengua i història	- La composició de texts - El resum	- Avaluació diagnòstica - Errades freqüents
1	Relacions personals i socials	- El text descriptiu - El monòleg - L'autobiografia lingüística	- Repàs i consolidació dels continguts del C1: ortografia i puntuació - Vocals i consonants - Parasíntesi, derivació i composició
2	El món del treball	- La carta - La mediació	- Repàs i consolidació dels continguts del C1: obligació i futur - Síl·laba i diftong - Accentuació i dièresi - Fraseologia
add.	Literatura	- La ressenya i la videoressenya - Anàlisi crítica d'un text literari	- Estilística - Signes de puntuació

Avaluació parcial primera: mitjan gener (*novembre en el curs intensiu!)

Segon trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPRENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
3	Temps lliure, oci i turisme	- L'argumentació - L'article d'opinió - El monòleg - El debat	- Repàs i consolidació dels continguts del C1: pronoms relatius - Majúscules i minúscules - El guionet i l'apòstrof
4	Habitatge, llar i entorn	- El blog - Diferència entre les tres tasques de producció i mediació orals i escrites	- Repàs i consolidació dels continguts del C1: pronoms febles - Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu - Sinònims i parònims
5	Medi físic i sostenibilitat	L'assaig breu	- Neologismes i cultismes - Quantificadors

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
			● Determinants

Avaluació parcial segon: abril (*desembre en el curs intensiu!)

Tercer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
add.	L'administració	● Els textos d'especialitat: llenguatge jurídic i administratiu	● Errades freqüents: gerundis incorrectes, frases molt llargues, paràgrafs d'una única frase, etc.
add.	Radiotelevisió	● Els textos d'especialitat: llenguatge dels mitjans de comunicació ● El doblatge ● La comunicació davant la càmera i el micròfon	● Estàndard oral ● Llibres d'estil i models lingüístics segons l'empresa: variants i preferències

Avaluació final: final de maig (*gener en el curs intensiu!)

Nivell 2C2

Primer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
0	Llengua	● Autoconeixement: forteses i febles, motivacions	● Avaluació diagnòstica ● Errades freqüents
6	Mitjans de comunicació	● L'article d'opinió, la columna i la carta al director ● Les figures retòriques	● Pronoms interrogatius i exclamatius ● Pronoms relatius ● Pronoms personals forts i pronoms febles
7	Alimentació i	● El text instructiu	● Els verbs (transitius, intransitius,

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
	restauració		pronominals) i les perífrasis verbals
add.	Literatura	El llenguatge literari: narracions, descripcions, diàleg i la poesia	- Figures retòriques - Ús dels temps verbals

Avaluació parcial primera: mitjan gener (*març en el curs intensiu!)

Segon trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
8	Entorns culturals i artístics	L'assaig breu i l'aforisme	Adagis, dites i frases fetes
8+	Educació i formació	El text expositiu	Preposicions
9	Béns i serveis. Economia i activitat comercial	Altres texts periodístics: notícies, cròniques, entrevistes... La publicitat	- Onomàstica, toponímia i antroponímia - Els adverbis i les locucions adverbials

Avaluació parcial segon: abril

Tercer trimestre

	TEMA I LÈXIC	CONTINGUT COMUNICATIU (COMPREENSIONS, PRODUCCIONS I MEDIACIONS ORALS I ESCRITES)	CONTINGUT LINGÜÍSTIC
10	Llengua i comunicació. Política i societat	- L'article d'opinió - L'assaig breu	- Conjuncions i connectors - Correcció d'errades freqüents

Avaluació final: final de maig

4. Orientacions didàctiques

En primer lloc, cal dir que seguim un projecte educatiu de centre que determina la nostra línia pedagògica, en la qual es defensen principis ideològics i ètics com el pluralisme, els valors democràtics, la coeducació i l'aconfessionalitat.

En segon lloc, i més concretament, s'hi fa una sèrie d'apreciacions rellevants per a l'orientació didàctica del Departament: l'adaptació a les necessitats i els interessos de l'alumnat, l'ús de l'enfocament comunicatiu, una varietat metodològica eficaç, el foment de l'autonomia de l'aprenentatge, l'ús de les TIC i les TAC, el tractament de l'error com una part natural de l'aprenentatge, la importància de la motivació, la familiarització de l'alumnat amb la variació pròpia de la llengua, l'ús del valencià com a llengua vehicular, un ensenyament coordinat entre els i les docents del Departament i una avaluació transparent, objectiva, sistemàtica i formativa.

Per tant, en les orientacions didàctiques del Departament tenim en compte aquests principis metodològics, així com la legislació pertinent.

4.1 Metodologia general i específica de l'idioma

4.1.1 Fonaments metodològics generals

El decret 242/2019, de 25 d'octubre de 2019, del Consell, pel qual es regulen els ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana arreplega els fonaments metodològics generals.

Principis metodològics

Seguint el que estableix la legislació vigent atendrem als següents principis metodològics:

- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i s'hi fomenta la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l'empatia, el respecte i l'inter

és.

- Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma i, per tant, les pràctiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran perquè l'alumne hinga una participació activa el major temps possible.
- Els diferents tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s'integraran dins de tasques comunicatives que en posen en pràctica una o més d'una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mitjà per a la comunicació.
- Les tasques d'aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d'estar definides en termes d'acció, tindre una finalitat clara, estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d'estar enfocades cap a la vida real.

La importància d'una metodologia basada en l'enfocament funcional cobra especial rellevància perquè:

- Facilita una millor definició dels exponentes funcionals i dels continguts gramaticals.
- Ens permet detectar necessitats específiques.
- L'alumne detecta una aplicació immediata a la vida real.
- Facilita l'aprenentatge de les estructures gramaticals dotant-les d'una aplicabilitat més real.
- Ens fa reflexionar més sobre la llengua.
- Propiciem una millor ensenyança dels continguts socioculturals i sociolingüístics perquè l'alumne s'ha d'enfrontar a situacions quotidianes i costums populars.
- Les característiques de les activitats que es duren a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les condicions en què es realitzaran (quan i com), s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir en cada curs.
- Els mitjans, els mètodes i els materials que s'utilitzaran seran tant similars com sigui possible a aquells que l'alumne pugui trobar i se seleccionaran en funció de la idoneïtat per aconseguir els objectius establerts.
- L'ús adequat de la llengua tindrà més importància que conèixer-ne el sistema teòric i la correcció formal. Pensem que els errors dels alumnes són inevitables, que formen part de la interllengua de transició i, per tant, no han de tindre's en compte excepte que siguin

nsistemàticsointerferesquen en la comunicació. Però si que en 'ha de fer una anàlisi a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore.

- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació del alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar-ne l'actuació, orientar-lo respecte a aquestes i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Fomentar la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives en el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament-aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi d'experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

4.2. Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

4.2.1 Desenvolupament de la competència estratègica

Ens centrarem en els processos i considerarem l'alumne com a persona que aprèn una llengua i la fa servir. És fonamental que l'alumne prenga consciència de la importància que té desenvolupar la competència estratègica perquè pose en pràctica tots els recursos disponibles a fi d'aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaços i personalitzats. El professor haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja té i fa servir en la seua llengua i a desenvolupar-ne d'altres noves, integrant el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge. Tanmateix, aquestes estratègies podran ser directament avaluables o no.

4.2.2 El Marc Comú Europeu de referència i les EOI

El Marc europeu comú de referència per a les llengües: ensenyar, aprendre, avaluar, publicat pel Consell d'Europa el 2001, és una eina indiscutible per a la reflexió i el treball sobre l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües.

Aquest document naix de la voluntat ferma de fomentar el plurilingüisme a Europa, impulsar el diàleg entre els professionals de llengües i facilitar als usuaris-aprenents de llengües un marc orientatiu sobre les seues competències i actuacions en l'ús d'una llengua. De fet, el capítol 1, apartat 1, defineix el Marc com un document que “proporciona unes bases comunes per a l'elaboració de programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, etc. a tot Europa”.

El Marc (MCER) està constituït per dues dimensions. La primera dimensió, l'horitzontal, “descriu de forma integradora el que han d'aprendre a fer els estudiants de llengua amb l'objectiu d'usar una llengua per comunicar-se, així com els coneixements i destreses que han de desenvolupar per poder actuar de manera eficaç. La descripció també comprèn el context cultural on se situa la llengua”. La segona, la vertical, fa referència als “nivells de domini de la llengua que permeten comprovar el progrés de l'alumnat en cada fase de l'aprenentatge i al llarg de la vida”. El currículum de les escoles oficials d'idiomes s'ha elaborat tenint en compte el continguts establerts pel MCER i, per tant, el rerefons metodològic i el plantejament de la docència que hi trobem responen a les seues bases. Així, el currículum de les EOI també proposa un enfocament orientat a l'acció, que capacite l'alumnat en l'ús efectiu de l'idioma com a vehicle de comunicació general. Quant a la dimensió vertical del MCER, els nivells de competència a assolir en les EOI es defineixen d'acord amb els nivells fixats en el Marc: A1, A2, B1, B2, C1 i C2, descrits com un contínuum de nivells de domini de la llengua des del nivell més baix fins al nivell més alt, sense prendre com a referència el parlant nadiu “perfecte”, sinó basant-se en les competències observades en aprenents de llengües estrangeres.

4.2.3 L'enfocament per tasques

En el context actual d'ensenyament i aprenentatge de llengües, i sobretot arran de la publicació del MCER, s'entén que l'objectiu del procés d'aprendre una segona llengua ha

de ser el de desenvolupar la capacitat d'utilitzar-la, per dur-hi a terme finalitats diverses. Tal com s'especifica al currículum, l'ensenyament del valencià fomentarà la competència comunicativa dels aprenents, entesa com la capacitat de fer servir la llengua apropiadament en les diverses situacions socials en què els parlants es troben habitualment.

La programació presentada parteix de les directrius del MCER i és fruit de la voluntat de dissenyar una programació de Nivell Avançat de valencià en la línia d'un enfocament didàctic comunicatiu per tasques. L'enfocament per tasques és una proposta d'aprenentatge que es basa en una aportació substancial d'input contextualitzat i intel·ligible més la participació activa en la interacció, condicions necessàries per al desenvolupament de la competència comunicativa. Els eixos vertebradors d'aquesta proposta són les activitats d'ús de la llengua (tasques comunicatives) i no les estructures sintàctiques o les nocions i funcions lingüístiques.

Es tracta d'identificar tasques de comunicació (d'interacció, de producció, de recepció, de mediació) que l'alumnat pot haver de fer en la seva vida quotidiana i adaptar-les perquè es converteixin en tasques pedagògiques o "d'assaig" de la vida real. Les tasques comunicatives de caràcter pedagògic (a diferència de les activitats centrades en la pràctica descontextualitzada d'aspectes formals o funcionals) impliquen, d'una banda, diversos elements lingüístics, socioculturals i estratègics i, de l'altra, l'activació de diferents habilitats lingüístiques.

A causa d'aquesta complexitat, i tenint en compte que malgrat que "imiten" les tasques comunicatives reals són tasques d'aprenentatge, les tasques finals fan necessàries tot un seguit de tasques intermèdies o tasques possibilitadores, que són passos previs perquè els alumnes puguin desenvolupar les capacitats necessàries per executar la tasca final. Exigeixen sobretot que l'aprenent entenga, processe i negocie significats, però també que tinga ocasió de fixar l'atenció en la forma. Així, és necessari: a) enfrontar-se a un input nou; b) activar aquest input nou; c) interactuar a l'aula per resoldre la tasca, usant la "llengua" necessària per dur-la a terme; d) reconèixer i avaluar la consecució de la tasca final, com a procés visible en l'aprenentatge de la llengua.

A l'hora d'establir i escollir les tasques comunicatives que estructuren la programació

presentada, s'ha hagut de compatibilitzar la necessitat de l'alumne com a usuari de la llengua (quines coses pot haver de fer primer) i com a aprenent de la llengua (quines coses pot saber fer primer). La dificultat cognitiva i lingüística que representa una determinada tasca es pot haver d'adaptar a la progressió normal d'un aprenent de llengües estrangeres, per exemple, seleccionant exponents lingüístics que representen la manipulació d'elements lingüístics més senzills. Així mateix, l'enfocament per tasques implica que només es presentaran els continguts lingüístics que siguen necessaris per aconseguir una activitat.

Finalment, cal dir que per a la consecució de la tasca final, s'han elaborat activitats basades en la comunicació: tasques intermèdies o possibilitadores que s'han plantejat amb un buit d'informació o d'opinió, perquè la informació subministrada fora pertinent per tirar-la endavant.

4.2.4 El paper del docent

L'aula esdevé el punt de trobada entre aprenents i docent, el context en què es produeix el procés d'ensenyament-aprenentatge. El docent ha de treballar a l'aula per facilitar, guiar, orientar i acompanyar l'alumnat durant l'aprenentatge, orientar-lo indicant-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

La finalitat de l'ensenyament de les escoles oficials d'idiomes és utilitzar la llengua amb la màxima eficàcia comunicativa i fomentar l'autonomia i les estratègies d'aprenentatge i això crea la necessitat que el professorat abandone el paper d'únic posseïdor del coneixement i adopte un rol de guia o mediador d'aprenentatge. El docent no només és transmissor d'informació i productor de coneixement, sinó que també treballa per a motivar i afavorir els aspectes actitudinals de l'alumnat que incideixen en el seu progrés. En conseqüència, la gestió de l'aprenentatge que es genera a l'aula és compartida. L'aprenent pren un paper protagonista i el docent afavoreix l'autonomia d'aprenentatge de l'alumnat a la qual es fa referència en el Marc, quan hi llegim que s'hauria "d'animar els aprenents a reflexionar sobre les seves pròpies necessitats comunicatives i fer-los conscients del seu procés d'aprenentatge i de la seva autonomia".

4.2.5 Autoavaluació de l'alumnat

Una altra manera de posar en pràctica l'avaluació contínua és a través de l'autoavaluació, és a dir, les valoracions d'un alumne respecte a les competències comunicatives pròpies, i especialment les competències lingüístiques. L'experiència indica que, almenys, els alumnes adults són capaços de realitzar tals valoracions qualitatives respecte al seu propi nivell de competència lingüística. aquest tipus d'avaluació estableix el camí cap al desenvolupament de la capacitat d'aprendre a aprendre (se centra en els processos d'aprenentatge) i augmenta la capacitat de l'alumne de ser responsable del seu propi aprenentatge. En l'autoavaluació requereix una menció especial el Portfolio de les Llengües per a adults (+16), desenvolupat pel Ministeri d'Educació, i que ha sigut validat com a Model Acreditat 59/2004. Està basat en pressupostos teòrics del Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües: ensenyança, aprenentatge, avaluació, i ha sigut desenvolupat pel Departament de Política Lingüística del Consell d'Europa. – Avaluació final o sumativa. La finalitat de l'avaluació final o sumativa és comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i competències del curs corresponent i podrien, per tant, promocionar al curs següent. (Allò que s'ha regulat fins a la data en la legislació).

5. Avaluació

5.1 Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

5.1.1 En cursos no conduents a les proves de certificació (primer curs del nivell C2)

Dels nostres grups, sols els grups de primer de C2 no faran la prova de certificació.

Criteris d'avaluació

Els criteris d'avaluació són els publicats en el Decret 242/2019 (DOGV del 7.11.2019), concretament els inclosos dins de l'apartat que fa referència als aspectes comuns dels currículums a tots els idiomes en les pàgines 46955-46972.

Sistema d'avaluació

D'acord amb l'article 3 de l'Ordre 34/2022, "[l]'avaluació per a l'alumnat que cursa estudis a les escoles oficials d'idiomes podrà ser de diferents tipus: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i avaluació de domini" i "[l]'avaluació de l'alumnat tindrà en compte el progrés, en el seu conjunt i per separat, en cada una de les activitats de llengua definides en el currículum corresponent de cada nivell", a més que cal prendre "com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 en els currículums dels idiomes respectius". Per tant, per a l'avaluació es tenen en compte els objectius i continguts i els criteris d'avaluació establits en el currículum oficial, que s'han tingut en compte per a l'elaboració de la present programació didàctica.

Aquest Departament de València estableix que hi haurà:

- Avaluació inicial o de diagnòstic: permetrà a l'alumnat prendre consciència del nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge que té i ajudarà el professorat a programar les necessitats

tsconcretesdel grup. Amb aquesta prova, que es farà la primera setmana d'inici del curs, es valoraran les destreses productives (EEiEO) i no farà mitjana amb les notes del curs.

• Avaluació contínua o de progrés, que es farà al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per avaluar el progrés i les dificultats de l'alumnat, si és el cas, permetrà determinar solucions que ajuden a resoldre'n les mancances. Implicarà la recollida sistemàtica de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne: a més de les proves puntuals d'avaluació de coneixements i competències comunicatives, comentaris relacionats amb la participació activa en classe, i amb les tasques i projectes realitzats fora de l'aula. Aquesta avaluació de progrés estarà formada com a mínim per dos notes de cada destresa i desglossa de la manera següent:

- Comprensió oral. Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques

icòloquials. Els anuncis públics podent incloure una qualitat d'audició deficient, un nombre de parlants reduït, en converses animades, conferències i exposicions noticiàries, documents, programes televisius, etc. Les tasques avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar textos de temàtica semblant amb parlants, titulars o frases resum; completar buits amb paraules que s'escoltaran.

- Comprensió escrita. Es farà a partir de textos adequats per al nivell del curs; en els cursos avançats, textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura

textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques icòloquials. Les tasques avaluaran diferents aspectes de la comprensió lectora mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3 / completar buits amb paràgrafs en un text llarg; relacionar frases, epígrafs, etc, amb seccions d'un text o amb diversos textos; completar buits d'un text amb paraules no facilitades al candidat.

- Producció i coproducció orals. Hi haurà dos tipus de tasques, una

individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran propostes relacionades amb els objectius i els continguts del curs. La durada de cada part de l'examen s'adequa a la durada de l'examen oficial de certificació.

- Producció i coproducció escrites. La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (50%) i l'altra d'interacció (50%). L'extensió s'adequa al nombre de paraules que es demana en la prova oficial de certificació.

- Mediació

lingüística. Hi haurà una prova de mediació escrita de caràcter creatiu i una prova de mediació oral. La durada de la mediació oral i l'extensió de la mediació escrita s'ajustaran a les de la prova oficial de certificació.

- Avaluació final o d'aprofitament: per a aquelles persones que hagen suspès alguna de les parts en l'avaluació contínua, es dona l'opció que puguen presentar-se, al maig, a una prova final (o parts d'aquesta), en convocatòria ordinària.

- Per a obtenir la qualificació final d'apte cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cada una de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre 1 i 10, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no haja participat en l'avaluació contínua, ni en la prova final, es farà constar la qualificació de no presentat.

- L'alumnat no apte en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60%.

- El calendari de les proves ve detallat en la distribució temporal que hem realitzat de cadani vell d'acord amb l'apartat 7 de la Resolució de 30 de juliol de 2025; per tant, les proves finals tindran lloc a partir del 13 de maig de 2026, dins de l'horari lectiu de l'alumnat oficial, i les proves corresponents a l'avaluació extraordinària de tots els idiomes no conduents a certificació es realitzaran entre el dia 22 i 29 de juny de 2026.

5.1.2 En cursos conduents a les proves de certificació: B2, C1 i segon curs de C2

Dels nostres grups, tots els grups, tret del primer curs de C2 (1C2), condueixen a la prova de certificació.

Sistema d'avaluació

D'acord amb l'article 3 de l'Ordre 34/2022, "[l]'avaluació per a l'alumnat que cursa estudis a les escoles oficials d'idiomes podrà ser de diferents tipus: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i avaluació de domini" i "[l]'avaluació de l'alumnat tindrà en compte el progrés, en el seu conjunt i per separat, en cada una de les activitats de llengua definides en el currículum corresponent de cada nivell", a més que cal prendre "com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 en els currículums dels idiomes respectius". Per tant, per a l'avaluació es tenen en compte els objectius i continguts i els criteris d'avaluació establits en el currículum oficial, que s'han tingut en compte per a l'elaboració de la present programació didàctica.

La superació de l'avaluació d'aprofitament en els cursos curriculars que condueixen a la PUC permet a l'alumnat promocionar al primer curs de B2, C1 o C2, respectivament, sense l'obtenció del certificat del nivell, que només s'obtindrà mitjançant la superació de la PUC.

Aquest Departament de València estableix que hi haurà:

- Avaluació inicial o de diagnòstic: permetrà a l'alumnat prendre consciència del nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge que té i ajudarà el professorat a programar les necessitats concretes del grup. Amb aquesta prova, que es farà la primera setmana d'inici del curs, es valoraran les destreses productives (EEiEO) i no farà mitjana amb les notes del curs.
- Avaluació contínua o de progrés, que es farà al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i, si és el cas, permet

estràdeterminarsolucionsqueajudenaresoldre'nlesmancances. Implicaràlarecollida sistemàtica de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne: a més de lesproves puntuals d'avaluació de coneixements i competències comunicatives, comentaris relacionatsamb la participació activa en classe, i amb les tasques i projectes realitzats fora de l'aula. Aquestaavaluació de progrés estarà formada com a mínim per dos notes de cada destresa i desglossa de lamanerasegüent:

- **Comprensió oral.** Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual delsquals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques

icol·loquials. Elsanuncispúblicspodentindreunaqualitatd'audiciódeficient, unomé sparlantsnadius, enconversesanimades, conferènciesiexposicionsnoticiaris, documents, programes televisius, etc. Les tasques avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferentstipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar textos de temàtica semblant amb parlants, titulars ofrasesresum; completar buits amb paraulesques'escoltaran.

- **Comprensió escrita.** Es farà a partir de textos adequats per al nivell del curs; en els cursos avançats, textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura

textualdelsqualspotnoserexplicitaimostraranunavarietatextensadetemes, tantconcretscomabstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressionsidiomàtiquesicol·loquials. Lestasquesavaluarandiferentsaspectesde lacomprensió lectora mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3 / completar buits amb paràgrafs en un textllarg; relacionar frases, epígrafs, etc, amb seccions d'un text o amb diversos textos; completar buitsd'un textamb paraules no facilitades al candidat.

- **Producció i coproducció orals.** Hi haurà dos tipus de tasques, una individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran proposades relacionades amb els objectius i els continguts del curs. La durada de cada part de l'examen s'adequa a la durada de l'examen oficial de certificació.

- **Producció i coproducció escrites.** La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (50%) i l'altra d'interacció (50%). L'extensió s'adequa al nombre

de paraules que es demana en la prova oficial de certificació.

- **Mediació**

lingüística. Hi haurà una prova de mediació escrita de caràcter creatiu i una prova de mediació oral. La durada de la mediació oral i l'extensió de la mediació escrita s'ajustaran a les de la prova oficial de certificació.

- **Avaluació final o d'aprofitament:** per a aquelles persones que hagen suspès alguna de les parts en l'avaluació contínua, es dona l'opció que puguen presentar-se, al maig, a una prova final (o parts d'aquesta), en convocatòria ordinària.
- **Per a obtenir la qualificació final d'apte** cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre 1 i 10, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no haja participat en l'avaluació contínua, nien la prova final, es farà constar la qualificació de no presentat.
- **L'alumnat no apte en la convocatòria ordinària** podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60%.
- **El calendari de les proves** ve detallat en la distribució temporal que hem realitzat de cada nivell d'acord amb l'apartat 7 de la Resolució de 30 de juliol de 2025; per tant, les proves finals tindran lloc a partir del 13 de maig de 2026, dins de l'horari lectiu de l'alumnat oficial, i les proves corresponents a l'avaluació extraordinària de tots els idiomes no conduents a certificació es realitzaran entre el dia 22 i 29 de juny de 2026.

5.1.2.1 Criteris d'avaluació

Criteris d'avaluació

El criteri d'avaluació són els publicats en el decret 242/2019 (DOCV del 7.11.2019), concretament dins de l'apartat que fa referència als aspectes comuns dels currículums a tots els idiomes en les pàgines següents:

NIVELL	PÀGINES
B2	46920-46937
C1	46938-46954
C2	46955-46972

NIVELL B2

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciant-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, l'informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponentes d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de l'informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en

la llengua oral de caràcter literari.

- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Activitats de producció i co-producció de textos orals

- Aplica adequadament la producció de textos orals monològics i dialògics als aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures, metarelatiu a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'unacerta longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p.e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es fa ças sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponentes més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures enfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb algun arelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons l'intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió

més precisa.

- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que es li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs de manera adequada, fent un ús eficaç del torn de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fet les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de parla en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estil estàndard.
- Lliga amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i tot aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, l'informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals per a la presentació i l'organització de l'informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la

llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.

- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modalitats d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica el context paraules desconegudes i temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Activitats de producció i co-producció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures: metarelatius, costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'unes què aprengut, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic i entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considere

ra important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demostrar un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat adequada i segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposar d'un ampli lèxic escrit i oral com a ús sobre assumptes relacionats amb el seu camp d'especialització i interessos, i variar la formulació per evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pot manifestar influència de la seua/es llengua/gües primera/es o d'altres, els patrons i tipogràfics d'ús comú més específic (p.e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de text tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per adaptar el text o que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p.e., parafrasis, circumloquis, ampliació o condensació de la informació).
- Sap obtenir i rel·lacionar informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions del parlant.

antsoautors.

- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan es necessita per aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- Es capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL C1**Activitats de comprensió de textos orals**

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'expressions de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions del l'autor, i preveure el que es corregerà.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el què diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per a expressar el que voldria dir i que li permet adequar amb

càciaelseudiscursacadasituaciócomunicativa,p.e.,utilitzaespontàniamentunasèried'expressionsadequadesperaguanyartempsmentreflexionasenseperdreelseutorn deparaula,substitueixunaexpressióquenorecordaperunaaltrasensequeelseuinterlocutorsen'adone, superaunadificultatquanhitopaitorna a formular el que voldirsenseinterrompretotalmentlafluïdesadeldiscurs,ocorregeixelsseuslapsusi canvia l'expressió, sidon al localmentesos.

- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament

els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i concloent adequadament.

- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada contingut específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions i idiomes col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot que encara pugui cometre rel·liscades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació col·loquial i l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.

- Escapaçd'aprofitarelquediul'interlocutorperaintervindre en la conversa.
- Relaciona amb destres la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclarir el dels aspectes ambigus.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o el que requereix encadaca, utilitzant amb habilitat les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si és o no oportuna una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter

general, bé especialitzat.

- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p.e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adpta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que voldria dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuals i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències

mitjançant circumloquis, inco metremés que relliscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.

- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i practiques i en els quals l'ortografia és correcta, a excepció de relliscades tipogràfiques de caràcteres poràdic.

Activitats de mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de parla en les quals es parla l'idioma, inclosos les subtils implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar el text que ha de processar al

propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.

- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p.e., en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluisca la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o recapitul

antper a organitzar la discussió,
a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

orientant-la cap

NIVELL C2

Activitats de comprensió de textos orals

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hipotetitzar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i lúdic de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i traïa conclusions apropiades del ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el què pretén o el que requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i fonetico fonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, l'intenció i significació d'un arcaisme o d'un exponent oral complex o de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a un arcaisme o a una estructura sintàctica pròpia de la llengua oral segons el context i el gènere i el tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p.e., preguntes retòriques).
- Aprecia els nivells connotatius del significatiu i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats

foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils i significatiu de diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Espot expressar de manera conscient i rònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i pararels el discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap eludir les dificultats que pugui trobar i tant a discreció que l'interlocutor aprengui a donar.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que voldria.
- Produeix discursos clars, fluidos i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats i un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponentes d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.

- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-lo en relleu, diferenciar-lo i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebatels arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter singular/plural generalitzador i de modestia estilístic (p.e.).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e., en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius de procediments de modificació, p.e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que apenes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals s'expressa el seu pensament si per a buscar un exemple o una explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant

preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del què ell i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i traue les conclusions apropiades del ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions del·l' autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per a fiol tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat el diccionari monolingüe de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solenne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p.e., metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic

de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques col·loquials, regionalismes i argot.

- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respectar el context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructuralògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils i significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- És capaç d'expressar per escrit de manera conscient i rònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que voldria dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponentes d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més

adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propi de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directa com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comunicar amb una certesa tota l'informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fer descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fer narracions detallades integrant-hi diversos sistemes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p.e., estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si cal, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

Activitats de mediació

- Apreciar en profunditat les subtils implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desenvolupar-se de manera natural i amb

comoditat en qualsevol context de mediació.

- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com

superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.

- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciant, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenientes per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p.e., selecció, omisió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos fonamentals.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions del text, oral o escrit, d'origen.

5.1.3 Tests de classificació

Aquest Departament convocarà proves de nivell per tal d'ubicar adequadament aquells estudiants que ja tenen coneixements de valencià. Els cursos als quals es pot accedir són els que ofereix el Departament de València de l'EOI de Gandia: B2, C1, C2.1 i C2.2.

L'alumnat que vulga accedir a aquests nivells ha de realitzar:

- Un test gramatical de 45 preguntes, 15 per cadascun nivell.
- Una expressió escrita d'una extensió de 150 paraules, proposada pel Departament.
- Temps aproximat de la prova: 60 minuts per al test gramatical i l'expressió escrita.

L'alumnat accedirà al nivell C2.2 si obté com a mínim un 80% de nota en cadascuna de les proves, entre el 70 i el 80% accedirà al nivell C2.1, entre el 60 % i el 70% accedirà al

nivell C1 i entre 50 % i el 60 % accedirà al B2.

5.1.4 Avaluació de les proves unificades de certificació

5.1.4.1 Consideracions generals

- D'acord amb l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, per a obtenir la qualificació final d'apte en la prova unificada de certificació caldrà superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 %. La nota final de la prova unificada de certificació serà la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.
- La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un número entre 0 i 10, amb dos decimals, arrodonit al centèsim més pròxim i, en cas d'equidistància, al superior.
- En el cas de l'alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar la qualificació de no presentat i l'expressió no apte en la qualificació final.
- L'alumnat que no realitze cap de les parts que conformen la prova unificada de certificació obtindrà la qualificació final de no presentat.
- L'alumnat no apte a la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%.

5.1.5 Autoavaluació de la pràctica docent i del procés d'ensenyament-aprenentatge

Per tal d'avaluar el procés d'ensenyament i aprenentatge, el professorat del Departament reflexionem sobre la pràctica educativa a fi de millorar-la. Es tracta d'una reflexió conjunta que es realitzarà al llarg de tot el curs en les reunions de departament, les sessions d'estandardització, etc., mitjançant qüestionaris d'autoavaluació, anàlisi dels resultats acadèmics i les enquestes d'avaluació dels alumnes, elaborades i organitzades pel Departament, així com altres instruments d'autoavaluació del professorat.

5.2 Avaluació dels cursos formatius

Durant el curs acadèmic 2025-26 s'impartirà un curs d'oferta formativa complementària d'Iniciació al Valencià, tal com queda reflectit en l'apartat A.2 d'aquesta programació didàctica. L'avaluació en aquest curs serà contínua o de progrés i s'hi tindrà en compte l'assistència presencial i la participació activa en classe. Tenint en compte els objectius establits i el focus posat en l'oralitat (comprensió, producció i coproducció), es farà una avaluació sumativa dels diàlegs i de les exposicions orals que l'alumnat produeix cada sessió a l'aula, així com de les comprensions orals, tant preparades (àudios) com espontànies (que es produeixen en la conversa amb altres alumnes i amb el docent).

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

Segons el Decret 242/2019, en l'Article 18 dedicat a les necessitats específiques de suport educatiu i l'atenció a la diversitat:

- L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibiliten i faciliten el procés educatiu.
- Les adaptacions curriculars necessàries només poden afectar la metodologia didàctica, les activitats i la prioritització i la temporització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.
- La conselleria competent en matèria d'educació pot autoritzar per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells mitjançant l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs.
- En la realització de les proves específiques que es convoquen, s'han d'adaptar la durada i les condicions de realització d'aquestes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. L'alumnat que requereix condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no està exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació pot establir les condicions perquè aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat.
- No s'estableix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.
- L'adaptació de les proves ha de preveure's en l'expedient acadèmic de l'alumnat.

7. Foment de la lectura

El Departament de València de l'EOI de Gandia considera molt important el foment de la lectura tant en l'àmbit de desenvolupament dels aprenents i de foment de la seua autonomia, com per al seu paper futur com a agents socials, tal com assenyala el MCER. En aquest sentit, el departament potenciarà la lectura com a font per a l'aprenentatge, així com a font de plaer i de gaudi, especialment en col·laboració amb la Mediateca de l'Escola.

Des d'aquesta perspectiva, els alumnes de cada nivell llegiran, com a mínim, un llibre durant el curs actual. En els cursos de C1, 1C2 i 2C2, es llegirà en el primer trimestre l'obra de teatre *Primavera de bèsties* de Miquel Mas Fiol; en els cursos de B2, la tria és lliure. A més a més, durant els trimestres segon i tercer, també pot haver-hi lectures obligatòries o lliures i avaluable, segons decidisca cada docent. De les obres llegides, hi ha l'opció que n'hagen de fer una prova o producció (ressenya, videoressenya, exposició en classe, etc.).

Per a les lectures lliures, hi ha un llistat orientatiu, tot seguit, el qual pot ser ampliat amb una llista que tenen a la seua disposició en Aules. Finalment, cal dir que el Departament també col·labora amb la Biblioteca per a proporcionar tant recomanacions al llarg del curs com adquisicions noves per al fons bibliotecari.

NIVELL B2

- BAULENAS, Lluís-Anton, *El fil de plata*. Barcelona, La Butxaca
- COMPANYIA T DE TEATRE, *Homes*, (textos de diferents autors: Sergi Belbel, J.M. Benet i Jornet, etc.), Edicions 62, Barcelona.
- CORTÉS, C. *Veu de dona*, Columna.
- ESPINÀS, J. M., *A peu pel Comtat i la Marina*, La Campana, 1998.
- GISBERT, F. *El secret de l'alquimista*, Bromera.
- JAMES, H. *Un altre pas de rosca*, Quaderns Crema, 1999.
- JANER, M.de la P. *Orient i Occident*. Barcelona, Columna.
- LLACH, LL. *Memòria d'uns ulls pintats*. Barcelona, Empúries.

- MIQUEL, CARME. *Aigua en cistella*. Bromera
- MIRA, J. F., *Viatge al final del fred*, Bromera, Alzira, 1998.
- MONZÓ, Q. *L'illa de Maïans*, Quaderns Crema.
- PÀMIES, S. *L'instint*, Quaderns Crema, 1992.
- PEDROLO, M. de, *Mecanoscrit del segon origen*, Edicions 62, Barcelona.
- SIMÓ, I.C. *Dones*, Columna, 1997.
- SIRERA, R. *El verí del teatre*, Edicions 62.
- ULLMAN, F. *L'ànima valenta*, Columna.
- VILAPLANA, S. *Les cendres del cavaller*. Bromera

Nivells C1 i C2

- ALVADÓ, A. *Jaume I el Conqueridor. El punyal del sarraí*, Columna, 2001.
- CABRÉ, J. *Jo confesso*. Barcelona, ed. Proa.
- CABRÉ, J. *L'ombra de l'eunuc*. Barcelona, ed. Proa.
- CABRÉ, J. *La teranyina* (Proa)
- CABRÉ, J. *Fra Junoy o l'agonia dels sons*, Edicions 62, 1984.
- CABRÉ, J. *Les veus del Pamano*, Proa, 2004.
- CALDERS, P. *Cròniques de la veritat oculta*, Edicions 62, 1994.
- CUCARELLA, T. *Quina lenta agonia la dels ametlers perduts*. València, Ed. 3 i 4
- JANER, M.P. *Les dones que hi ha en mi*, Planeta, 2003.
- LLACH, LL. *Escac al destí* (Univers) MELCHOR, C. *La filla de l'escocès* (Proa)
- MENDOZA, E. *La ciutat dels prodigis* (Ed. 62)
- MIRA, J.F. *Purgatori* (Proa)
- MIRA, J.F. *Una biblioteca en el desert*. Alzira, Bromera
- MIRA, Joan Francesc, *Borja papa*, Eliseu Climent edicions, 1997.
- MONCADA, J. *Camí de sirga*, La Magrana, 1987.
- MONZÓ, Q. *El perquè de tot plegat*, Quaderns Crema, 2002.
- PIERA, J. *Jo sóc aquest que em dic Ausiàs March*, Edicions 62, 2001.
- PLA, J. *De l'any nou a l'estiu* (Destino)

- PORCEL, B. Cavalls cap a la fosca, Edicions 62, 1996.
- PRADAS, N. La noia de la biblioteca (Columna)
- RIERA-LLORCA, V. Tots tres surten per l'Ozama, Edicions 62, 1996.
- RODOREDÀ, M. Quanta, quanta guerra, Club Editor, 1980.
- ROIG, M. El temps de les cireres, Edicions 62, 1995.
- ROIG, M. La veu melodiosa (Ed. 62)
- SAFIER, D. 28 dies (Empúries)
- SAGARRA, J.M. La Ruta Blava. Viatge a les mars del Sud (Ed. 62)
- SÁNCHEZ PIÑOL, ALBERT. La pell freda. La Campana
- TORRENT, F. Gràcies per la propina, Columna, 1995.
- TORRENT, F. Societat limitada, Columna, 2002.
- VILLALONGA, LI., Bearn o la sala de les nines, Edicions 62, 1993.
- VILAPLANA, S. L'estany de foc. Bromera

POSSIBLES ACTIVITATS PER AL FOMENT DE LA LECTURA

- Visita a la biblioteca i sessió explicativa sobre l'organització i el funcionament de la biblioteca del centre: normes d'ús, classificació, sistema de préstecs, horaris, etc.
- Elaboració de llistats de llibres per a recomanar en els diversos nivells.
- Celebració del Dia Internacional del Llibre, el 23 d'abril, o del Dia Internacional de la Literatura Infantil i Juvenil, el dia 3 d'abril.
- Celebració del Dia del Llibre en valencià, el 20 de novembre.
- Assistència a actes extraescolars que tinguin relació amb el foment de la lectura (cursos, presentacions de llibres, seminaris, grups de treball, fires de llibres, etc.).
- Visitar una biblioteca pública.
- Lectura de ressenyes.
- Redacció de recomanacions lectores
- Lectura en veu alta de fragments i comentaris sobre el contingut.
- Recitació de textos poètics.

- Dramatització de textos.
- Visita d'un escriptor o escriptora.
- Realització d'un taller d'escriptura a partir de qualsevol fragment de l'obra llegida.
- Recerca d'informació en llibres i enciclopèdies sobre l'autor o l'autora d'un llibre, sobre el gènere utilitzat, la temàtica, etc.
- Excursió a la ciutat o poble real on esdevé l'acció del llibre llegit.
- Excursió a la casa museu d'un escriptor o escriptora.
- Recomanació i comentari de llibres i lectures al tauler de la biblioteca.
- Realització d'un pòdcast de foment de la lectura.
- Realització d'un club de lectura.
- Realització d'un cercle de lectura de la novel·la Blackwater. La riuada en l'1C2 de valencià intensiu

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

Actualment les tecnologies de la informació i la comunicació (TILC) aplicades a l'educació i l'aprenentatge són una realitat, i la correcta utilització contribuirà a ajudar a organitzar el procés d'ensenyament-aprenentatge i l'espai i el temps a l'aula a través de la connexió amb la societat digital actual. La plataforma Aules és fonamental a l'hora de desenvolupar les classes, tant les presencials com les de distància que faran ús també de TEAMS. També s'usaran altres eines que estimulen la motivació dels estudiants, intentant vincular el contingut i les seues pròpies vides i interessos, fomentant l'autonomia necessària per a completar les tasques fora de l'aula i per a utilitzar el valencià en la vida real.

Per això, cal utilitzar tots els recursos audiovisuals i tecnològics que es tinguen a l'abast per a activitats com programes de ràdio i televisió, cançons, pel·lícules, documentals, etc., o documents reals (informació, revistes, fullets, formularis, horaris de trens i autobusos, mapes de la ciutat, guies de museus, etc.) per a fomentar el desenvolupament comunicatiu dels estudiants. Així mateix, les noves tecnologies permeten que el professor ofereisca una varietat d'activitats que motiven els estudiants i els ajuden no sols en el seu aprenentatge individual sinó també grupal. La realització de blogs o grups de wiki (web col·laboratiu que poden editar diversos usuaris), taulers padlet, pàgines per a fer còmics, etc. podria ser una manera interessant de mostrar les noves tecnologies per a l'aprenentatge. Els alumnes també poden fer presentacions amb eines com PowerPoint i Prezi, per exemple.

Finalment, cal assenyalar també com a canvi metodològic significatiu que, des del curs 2024-2025, també s'imparteixen cursos en modalitat virtual al Departament de València. Això implica un repte didàctic important i una distribució dels continguts en sessions asíncrones i sessions síncrones, repte que sols es pot superar mitjançant les tecnologies de la informació i la comunicació eficaçes. En especial, en destaquem Aules, per ser una plataforma de codi obert, estable i que fa molt que es fa servir en el context educatiu.

9. Recursos didàctics

Cal assenyalar que ara per ara les EOI valencianes no disposem de llibres de text que s'adeqüen del tot als nostres continguts i principis metodològics, ja que no hi ha material comunicatiu pensat per a l'alumnat valencià adult, en la modalitat estàndard valenciana, i orientada a les proves de certificació de l'EOI. Per tant, el Departament de València farà servir, a més dels llibres de text, diversos materials per tal d'adequar els continguts al currículum dels cursos B2, C1, C2.1 i C2.2. Aquest material elaborat pel professorat estarà a disposició de l'alumnat oficial mitjançant l'aula virtual.

NIVELL B2:

- Curs de B2 presencial: Material subministrat pels professors.
- Curs de B2 virtual: *Apte+ B2*. Autoria: Mònica Richart Garcia. Editorial: Àrbena. ISBN: 978-84-120193-9-1.

NIVELL C1:

- Cursos de C1: *Cursos Centre Carles Salvador. Nivell C1*. Autoria: Carla Mayer Garcia (coord.). Editorial: Acció Cultural del País Valencià. ISBN: 978-84-923667-3-6.

NIVELL C2:

- Cursos d'1C2: *Cursos Centre Carles Salvador. Nivell C2*, unitats 1-5. Autoria: Laia Trujillo i Ferrer (coord.). Editorial: Acció Cultural del País Valencià. ISBN: 978-84-923667-1-2.
- Cursos de 2C2: *Cursos Centre Carles Salvador. Nivell C2*, unitats 6-10. Autoria: Laia Trujillo i Ferrer (coord.). Editorial: Acció Cultural del País Valencià. ISBN: 978-84-923667-1-2.

Finalment, també es recomana la *Gramàtica pràctica del valencià* de Montse Ferrer [Editorial Tàndem; ISBN: 9788481313963] per als nivells C1 i 1C2.

10. Activitats culturals complementàries

El Departament de València proposa, per a aquest curs acadèmic, diverses activitats culturals, pensades per a cohesionar els grups, enriquir l'aprenentatge, fomentar la lectura i oferir un major coneixement de la realitat sociolingüística.

Altres activitats culturals (en funció de la disponibilitat dels alumnes, del professorat, del calendari escolar i del pressupost), entre altres:

- Mobilitat d'Erasmus+ amb l'alumnat (Andorra, Catalunya Nord, l'Alguer...)
- Visites guiades i activitats fora de l'escola
- Visita teatralitzada del monestir de Sant Jeroni
- Visita teatralitzada del Palau Ducal dels Borja
- Visita al MUVIM, L'ETNO i altres museus de València
- Visita a museus-cases d'escriptors en llengua valenciana
- Excursions a la natura amb guia en valencià
- Taller de doblatge o de pòdcast en valencià
- Teatre, cinema i jocs de rol en valencià
- Club de lectura en valencià
- Celebració dins de l'escola o fora de l'Any Al-Azraq
- Celebració dins de l'escola o fora dels anys literaris
- Activitats xarrades a l'escola:
 - Sant Jordi / Dia del Llibre
 - Conferències sobre història i cultura valencianes
 - Dia del Llibre Valencià
 - Concurs d'escriptura Sambori
 - Torneig de La Fallera Calavera o altres jocs en valencià

A més a més, el Departament de València participa en les activitats culturals interdepartamentals que organitza l'escola i activitats culturals de la comarca, com ara:

- Tast de Llibres
- Celebració del Dia Internacional del Llibre
- Assistència a actes extraescolars que tinguen relació amb el foment de la lectura
(cursos, presentacions de llibres, seminaris, grups de treball, fires de llibres, etc.)
- Participació en les activitats proposades pels diferents departaments de l'escola, com l'EOILAND
- Club de Lectura multilingüe de l'Escola
- Pòdcast multilingüe de l'Escola
- Intercanvi de conversa o café lingüístic
- Cinefòrum
- EOItalks i club o lliga de debat
- Trivial o Kahoot multilingüe
- Trobada d'Escoles en València de la Safor
- Safor de Lletres